

گزارش پنجمین فوروم اجتماعی جهان

گزارش از ناهید جعفرپور

شب سه شنبه ۲۵ ژانویه، شب افتتاحیه سمینار، بیش از ۱۵۰۰۰ شرکت کننده از مرکز شهر پورتوالگر بسوی بندر Lago Guaiba به حرکت درآمدند. پرچمهای DGB اتحادیه کارگری جوانان آلمان، CGT اتحادیه کارگری فرانسه، Sin COBAS اتحادیه کارگری ایتالیا و اتحادیه کارگری ژاپن در هوا تکان میخورند. پرچم KCTU اتحادیه دموکراتیک کارگری کره جنوبی در بلوک جدائی قد اعلم نموده بود. تظاهرات عظیم جهانی برای افتتاح پنجمین فوروم اجتماعی جهان با حرکت پرچم ها از چهار گوشه جهان و بویژه با حضور مردم آمریکای لاتین آغاز شد. از کشور های همسایه چون آرژانتین و اروگوئه هیئت های نمایندگی بزرگی شرکت نموده بودند. جنبش بیکاران Piqueteros با ترانسپارت های آبی سفید آبی دیده میشدند. همچنین پرچم ملی آرژانتین در هوا تکان می خورد. پرچم هائی که بر روی آنان پورتره Che Guevara و Evita و Juan Peron سبیل جنبش های اجتماعی آرژانتین دیده میشد. همزمان در کنار این پرچم ها از یک اتومبیل حامل بلندگو صدای بلندی به گوش میرسد. گوینده از سازمان مائو نیستی PC do Brasil همبستگی آمریکای لاتین را بعنوان آلترناتیو در مقابل هژمونی آمریکا اعلام میداشت. ریتم رقصنده تظاهرات نشان می داد که "اینجا برزیل است".

پنجمین فوروم اجتماعی جهان در حالی کار خور را آغاز نمود که سی و پنجمین نشست «فوروم اقتصاد

جهانی» با شرکت روسای دهها کشور جهان و حدود دو هزار و ۵۰۰ مقام و صاحب نظر اقتصادی و سیاسی از کشورهای مختلف جهان در منطقه کوهستانی و ورزشی شهر «داووس» بر گزار گردید. این گردهمایی تحت عنوان «پذیرش مسوولیت برای تصمیم گیریهای سخت و دشوار» نام گرفت و در آن مسائلی همچون مبارزه با ایدز و فقر، بحران خاورمیانه، تجارت جهانی، رشد اقتصادی چین، تغییرات آب و هوایی، نقش اروپا و آمریکا در تحولات بین المللی و سلاحهای کشتار جمعی مورد بحث قرار گرفت. «فوروم اقتصاد جهانی» برای نخستین بار در سال ۱۹۷۱ میلادی در داووس برگزار شد. ناگفته نماند که نمایندگان جمهوری اسلامی هم در این کنفرانس شرکت نموده و در آنجا طبق گزارش خبرگزاری های جمهوری اسلامی قرار دادهای بسیاری بستند. در سالهای اخیر و با اوجگیری جنبش بدیل جهانی سازی نشست داووس در یک فضای سنگین امنیتی و پلیسی تدارک دیده شد و امسال حفظ امنیت شرکت کنندگان در آن را حدود پنج هزار و ۵۰۰ نیروی نظامی و انتظامی بر عهده داشتند.

و اما در کنار تظاهرات بر روی تابلو های بزرگ نوشته شده بود Davos No! Samba Sim! (داووس نه، سامبا آری) که در واقع هماهنگی از زبان برزیلی و اسپانیایی است. گروه های طبال با خود شور و حال و ریتم خاصی را به وجود آوردند. در بلوکی دیگر اتحادیه دهقانان بی زمین MST و طرفداران محیط زیست و بلوک قوی ای از زنان و بخش های مختلف اتحادیه کارگران برزیلی CUT با رقص و موزیک و پایکوبی در حرکت بودند..

در میان این جمعیت گروه های نماینده شهروندان بومی برزیل و گروه هائی از کمپ جوانان (نزدیک به سی هزار نفر که در خیمه زندگی می کنند) دیده میشدند. برخی پیراهن قرمز بر تن داشتند که بر روی آن نوشته شده بود «۱۰۰٪ لولا». از یک بلندگو از بلوک تروتسکیست های PSTU چنین صدائی بگوش میرسد: "با بوش و بالولا جهانی دیگر ممکن نیست".

کنسرت بعد از تظاهرات، مستقیم بر روی آب اجرا شد. در کنار صحنه کنسرت، دریائی از پرچم ها با ریتم داغ Sombrel Luminoso در رقص بودند. بر فراز تمامی این پرچم ها ستاره ای زرد بر پهنه ای سرخ گسترده شده بود. از ویتنام در حدود ۱۹ هیئت نماینده گروه های اجتماعی به این کنفرانس بزرگ آمده بودند. نماینده اتحادیه های کارگری ویتنام در میان این هیئت ها بسر می برد. همچنین نمایندگان

دانشجویان، دهقانان و زنان ویتنامی آمده بودند. تران منشی جامعه سازمانهای دوستی ویتنامی گفت: "این انسانها به پورتوالگر آمده اند که نشان دهند سوسیالیسم نه تنها امکان پذیر است بلکه در ویتنام کاملاً قابل لمس است".

روز چهارشنبه ۲۶ ژانویه پنجمین فوروم اجتماعی جهان کار خود را آغاز نمود. در این همایش بزرگ فعالان جنبش بدیل جهانی سازی (آلترموندیالیستها) در پنجمین اجلاس خود سیاستهای سازمان تجارت جهانی، شرکتهای چندملیتی، صندوق بین المللی پول و بانک جهانی و سیاستهای جنگ افروزانه آمریکا را مورد نقد و بررسی قرار دادند.

در کنفرانس مطبوعاتی روز چهارشنبه چند تن از فعالان جنبش بدیل جهانی سازی و منجمه لایلا خالد عضو کمیته مرکزی سازمان آزادیبخش فلسطین شرکت داشتند. در کنسرت این روز تعدادی از گروههای موزیک و منجمه گروه جاز از هندوستان برنامه اجرا نمود.

هوگو چاوز، رئیس جمهور ونزوئلا با پیراهنی با عکس چه گوارا در این اجلاس شرکت کرد. هوگو چاوز از مخالفان پیمان منطقه ای با ایالات متحده آمریکا است. او در سخنرانی ۹۰ دقیقه ای خود اجلاس پورتو الگره جورج بوش را به دلیل هدایت سیاست خارجی جنگ افروزانه اش محکوم کرد. سخنرانی چاوز با استقبال شرکت کنندگان در گردهمایی پورتو الگره روبرو شد.

اگرچه مارسلونز نیز در سخنرانی خود پیرامون قرض های خارجی اظهار امیدواری کرد که فوروم اجتماعی جهان در سالهای آینده بتواند به طور متحد در زمینه ی بدهیهای کشورهای فقیر، تجارت غیرعادلانه، محیط زیست و تساوی حقوق زنان با مردان چاره جویی کند.

چیگو ویتیکر، از بنیانگذاران مجمع جهانی امور اجتماعی به سرویس جهانی رادیو بی بی سی گفت: «ما در جهانی زندگی می کنیم که تسلیم منافع سرمایه است. همه چیز در خدمت پول درآوردن است، بدون آن که به مردم، و به بیکاری و فقر اهمیتی داده شود.»

یکی از مهمترین بحثهای درون گردهمایی پورتو الگره در زمینه سازماندهی، موضوع تمرکز و یا عدم تمرکز جنبش بدیل جهانی سازی بود. همچنین سمیناری با نام "دیکتاتور مالی را بخاک بنشانیم" از سوی گونزاگا بلیوسوس و ریکاردو کارنایمس ارائه گردید. در این سمینار آتاک و سازمان اونا فیسکورا حل هائی برای تخفیف قروض جامعه ارائه دادند.

از سوی سازمانهای تدارک کننده فوروم در برزیل سمیناری ارائه شد با نام "فراخوان ملی برای کنترل سرمایه در حال حرکت". در این سمینار مطرح شد

Not welcome Mr Bush

گزارش تظاهرات ضد سفر بوش به شهر ماینس/آلمان گزارشگر ناهید جعفرپور

ساعت ۹ صبح در محل تجمع تظاهرات که در محاصره پلیس بود کم کم جمعیت شرکت کننده جمع گردیدند هزاران پرچم و پلاکات و تراکت سرخ، سفید و میدان تظاهرات را آذین بخشیده بود. ساعت ۱۲ محوطه مملو از شرکت کننده بود. در سن بزرگی که برای این روز برپا گردیده بود گرداننده گردهمایی از سوی گروه ائتلاف بعد از خوش آمد گوئی سخنران اول را معرفی نمود. خانم ماریا میز نویسنده و سیاستمدار جنبش بدیل جهانی سازی، پروفیسور رشته جامعه شناسی و حقوق سیاسی و عضو فعال جنبش صلح آلمان به سخنرانی پرداخته و با حضور خود شور و حال عجیبی را در فضا به وجود آورد.

وی در بخشی از سخنان خود گفت "هم اکنون جرج بوش از سوی دولت سبز سرخ آلمان مورد استقبال قرار می گیرد. ما هم در اینجا و از این بلندگو صدای خود را به جرج بوش می رسانیم و فریاد می زنیم آقای بوش قدم شما نامبارک باد. شما دروغ می گوئید. شما به ملت خود و ملت اروپا و جهان دروغ گفتید. شما به مردم آمریکا گفتید که جنگ عراق ضروری است زیرا رژیم صدام تسلیحات اتمی در اختیار داشته و صلح جهانی را تهدید می کند. واقعیت اما چیز دیگری بود. شما ادعا کردید که می خواهید آزادی و دموکراسی را در عراق حکم فرما نمایید. باز هم دروغ فاحشی دیگر چون همه ما میدانیم که عکس این ادعا اثبات گردید. شما همچنان به دروغ های خود ادامه می دهید. برای چه به اروپا آمده اید. شاید باز هم می خواهید دموکراسی و آزادی و صلح را در جهان پیاده کنید و حال به کمک دولت آلمان احتیاج دارید. ما سخنان شما را در بروکسل گوش دادیم و می گوئیم که به حرف های شما اعتقاد و باور نداریم شما دروغ می گوئید. تمامی انسانهایی که هنوز میتوانند روشن فکر کنند بیرون آمدن کلمه آزادی، دموکراسی و صلح از دهن شما را فریبی و فاجعه ای جدید می دانند. زیرا که شما بزرگترین جنگ طلب عصر حاضر می باشید. شما به اینجا آمده اید که هزینه جنگ در افغانستان و عراق را از خزانه اروپا برداشت نموده و آنان را در برنامه نواستعماری خود سهیم سازید. مضاف بر این می بایست اروپائیان در برنامه ریزی طولانی مدت شما برای جنگ های جدید در ایران، سوریه و کره شمالی رای مثبت داده وبدون اینکه مشکلی برای شما باشند به شما یاری

از دو ماه پیش ائتلافی از ۶۰ حزب، سازمان، نهاد و جنبش صلح و ضد امپریالیسم کشور آلمان تدارک تظاهرات بزرگ و گسترده ای را بر علیه سفر جرج دبلیو بوش رئیس جمهور آمریکا به شهر ماینس سازماندهی نمود. سازمان ها و احزاب و نهادهای بیشماری از این ائتلاف پشتیبانی نمودند. شرکت سازمانها و نهاد های دمکراتیک ایرانی از این تظاهرات در میان سازمانهای خارجی نقش مهمی را ایفا نمود(سازمانهای راه کارگر، شورای موقت چپ سوسیالیست ها، اتحاد فدائیان خلق ایران، فوروم اجتماعی ایران، همایش دمکراتیک ایرانیان شهر ماینس/ویسبادن، انجمن فرهنگی ایرانیان شهر ماینس و.....).

فراخوان تظاهرات که محصول ائتلاف تمامی احزاب و سازمانها و نهادهای شرکت کننده در تدارک تظاهرات بود از طریق سایت ائتلاف و هواداران جنبش ضد جنگ ترجمه به ۵ زبان از جمله فارسی شده و در سایت های ایرانی در سطح آلمان و اروپا پخش گردید.

۲۲ و ۲۳ فوریه

روز سه شنبه ۲۲ فوریه از ساعت ۵ بعد از ظهر آکسیون ها شروع گردید. در ابتدا تظاهراتی با شرکت بیش از ۲۰۰۰ نفر در شهر فرانکفورت از سوی مخالفان سفر بوش به آلمان برگزار گردید. همزمان در شهر ماینس تجمع بزرگی از سوی سازمانها و نهاد ها و انجمن های ضد امپریالیسم و ضد جنگ آلمانی و خارجی با شرکت سخنرانان بیشمار و گروه های موسیقی مترقی و ضد جنگ بر گزار گردید. در روز چهارشنبه در شهر ماینس حکومت نظامی بر قرار بود تمامی اتوبان های ورودی به شهر از ساعت ۹ صبح توسط پلیس مسدود گردیده بود تنها طبق قرار اتوبوس های حامل شرکت کنندگان تظاهرات از اقسا نقاط آلمان اجازه ورود آنهم از مسیر تعیین شده به شهر را داشتند. ناگفته نماند که سرنشینان اتوبوس ها تحت کنترل های شدید پلیس راه قرار گرفته و در چند اتوبوس پلیس سرنشینان را کاملاً لخت نموده و مشخصات کامل آنان را ثبت نموده بود. در حدود ۱۶۰۰۰ پلیس در شهر ماینس و ویسبادن و جاده های ورودی به این دو شهر با سلاح های سنگین و سبک مستقر شده بودند. ۱۰ میلیون یورو برای دو روز محافظت از بوش از خزانه دولت آلمان هزینه گردید.

که سرمایه مالی اولین دلیل عقب ماندگی سیاست اجتماعی برزیل است.

اعضای برزیلی سازمان آتاک در سمینار بیان نمودند که: "برای بهبود سیاست اقتصادی برزیل باید وابستگی اقتصادی از بین برود. در این راستا جنبش های اجتماعی برزیل باید متحد شوند و به سیاستمداران فشار بیاورند". همچنین سمیناری موفق با نام پست مدرنیسم توجه بسیاری از شرکت کنندگان در فوروم را به خود جلب نمود.

لوتیز ایناسیو لولا داسیلوا، رئیس جمهور برزیل که در فوروم اجتماعی جهان نقش مهمی دارد و پنجمین گردهمایی این فوروم نیز با سخنان او آغاز شد معتقد به ایجاد یک ستاد متمرکز برای فوروم جهانی است. او از این که فوروم به «بازاری برای محصولات عقیدتی تبدیل شود ابراز نگرانی کرد. در مقابل او بسیاری از جنبشهای فعال در فوروم جهانی منبع قدرت فوروم را در عدم تمرکز آن ارزیابی نمودند.

از دیگر مسائل مورد بحث در اجلاس پورتوالگره، بحث نقش سیاست در فورومهای اجتماعی بود که بخشی از جنبشهای شرکت کننده در این گردهمایی یک سند مشترک در دفاع از جهت گیری سیاسی فورومهای اجتماعی منتشر کردند.

یک گروه از سازمانهای غیر دولتی زنان ایران که در این اجلاس شرکت کرده بودند، پیام شیرین عبادی را در یکی از کنفرانسهای مربوط به زنان و حقوق بشر قرائت کردند.

در جریان گردهمای پورتوالگره هزاران تن از فعالان این جنبش تظاهراتی در دفاع از مردم فلسطین برگزار کرده و مخالفت خود را با سیاست اشغالگرانه اسرائیل و ساخت دیوار حائل اعلام کردند. تظاهر کنندگان با نمایش یک دیوار به طول ۵ متر و ارتفاع ۲ متر و تخریب آن سیاست سرکوبگرانه دولت شارون را محکوم کردند.

فوروم اجتماعی جهان تصمیم گرفت که در روزهای ۱۹ و ۲۰ مارس ۲۰۰۵ تظاهراتی جهانی برای پایان اشغال عراق برگزار کند. روز ۲۵ ژانویه شورای بین المللی فوروم تصمیم گرفت که ششمین فوروم اجتماعی جهان(ژانویه ۲۰۰۶) در محل دیگری برگزار شود و این محل در اجلاس آپریل این شورا تعیین می شود. همین شورا تصمیم گرفت که هفتمین فوروم اجتماعی جهان در ژانویه ۲۰۰۷ در آفریقا برگزار شود و کمیته آفریقایی برگزارکننده در مورد محل دقیق آن تصمیم خواهد گرفت.

جهانی دیگر ممکن و ضروریست!

پشتیبانی از مبارزات خود برای آزادی و دمکراسی، برای زندگی در جهانی صلح آمیز و عادل و سازندگی دنیائی انسانی فرا می‌خوانند.»

ساعت یک بعد از ظهر تظاهرات براه افتاد بیش از ۱۲ هزار نفر در این تظاهرات شرکت نموده بودند و به همان اندازه پلیس تظاهر کنندگان را احاطه نموده بود. در جلوی تظاهرات پرچم بزرگ تظاهرات با شعار " نات ولکام مستر بوش " بدست ۱۰ دختر و پسر ایرانی، ترک و آلمانی حمل میشد و بدنبال این هزاران پرچم و تراکت رنگارنگ در هوا رقصان بودند. شعار همبستگی بین المللی مرتبا از سوی تظاهر کنندگان تکرار میشد. صدای تظاهر کنندگان در شهر خالی ماینس می پیچید. بعد از دو ساعت تظاهرات همگی مجدداً به محل شروع تظاهرات رسیده و در میدان مستقر گردیدند.

سخنرانان بعدی به نوبت از جنبش صلح آلمان، جنبش صلح آمریکا، اتحادیه کارگری آلمان، سازمان ضد فاشیست آلمان، پ د اس، آنارشیست های آلمان و پزشکی از فلوجه به سخنرانی پرداخته و همگی همان نکاتی را اشاره نمودند که در سخنرانی خانم میز به آن اشاره شد. گروه های موسیقی یکی بعد از دیگری به هنرنمایی پرداخته و گروهی با آهنگی بنام مرحبا سلام به چهار زبان عربی، فارسی، انگلیسی و عبری بر علیه جنگ در عراق و سیاست جنگ طلبانه بوش هنرنمایی نمود و با فریاد تشویق روبرو گشت سپس مقاله پایانی ائتلاف قرائت گردید. در این مقاله ائتلاف سازمانها و احزاب و جنبش های صلح طلب به دولت آلمان و بوش و اتحادیه اروپا هشدار دادند که از قدرت جنبش های مردمی بترسند. دست از این بازی های بیشرمانه بردارند. جنبش برای صلح و ضد امپریالیسم آلمان زنده و فعال است و در مقابل آمریکا و هم دستانش و سیاست های جنگ طلبانه شان ایستادگی خواهد نمود. ائتلاف تدارک کننده تظاهرات خواهان پایان دادن به اشغالگری شد و اعلام نمود که آمریکا باید از عراق بیرون رود. سپس اعلام گردید که همگی در روز ۱۹ مارس در تظاهرات بزرگ بروکسل که از سوی فوروم اجتماعی جهان تدارک دیده میشود و همچنین دو تظاهرات در ماه مه. شرکت نمایند سپس در آخر موزیک مجدداً به نواختن پرداخت. در طول سخنرانی ها و تظاهرات صدها خبرگزاری و رسانه های جمعی با نمایندگان این ائتلاف مصاحبه نمودند. همچنین بسیاری از روزنامه ها و رادیو ها با اپوزیسیون ایرانی حاضر در تظاهرات درباره آمریکا و وقایع اخیر مصاحبه نمودند.

این بار نیز مانند جنگ علیه عراق که ضد همه موازین بشری و حقوق بین المللی صورت گرفت، «دفاع از صلح و رهائی مردم ایران از دیکتاتوری» را بهانه قرار داده است.

این واقعتی است که مردم ایران بیش از یک ربع قرن در چنگال یکی از ارتجاعی ترین رژیم های تاریخ خود گرفتار است. اما این رژیم جانشین خلف رژیم محمد رضا شاه است که در اوت سال ۱۹۵۳ با کودتای سیا علیه دولت ملی مصدق برگرده مردم ایران سوار شد و میهن ما را به میدان چپاول آمریکا و قبرستان آزادی و دموکراسی تبدیل کرد. نتیجه دهها سال سرکوب خونین نیروهای دمکرات از جانب رژیم شاه آن شد که ملایان به رهبری خمینی بتوانند در فردای انقلاب ۱۹۷۹ قدرت را غصب کرده و جمهوری اسلامی خود را بنا کنند.

بیش از ۲۵ سال است که حکومتی جبار بر میهن ما فرمانروائی می کند، حکومتی که مردم میهن ما را از هرگونه آزادی فردی و اجتماعی محروم کرده و دهها هزار نفر از اپوزیسیون را به قتل رسانیده است. زندان ها را مملو از مخالفین ساخته و تنها ابزار ادامه حیات ننگینش شکنجه، اعدام و پیگرد خونین مخالفین است.

آری، مردم ایران در چنگال رژیمی تروریستی و ضد بشری اسیرند. اپوزیسیون دمکرات ایران برای برچیدن این رژیم و جانشینی آن با جمهوری ای آزاد و دمکراتیک مبارزه می کند. اما همزمان نیز برای حفظ منافع ملی مردم ایران می رزمند، درست اهدافی که از جانب آمریکا غیر قابل قبولند.

سیاست ماجراجویانه دولت بوش به مبارزه مردم ایران علیه حکومت تروریستی حاکم که امروز در مرحله تعیین کننده ای قرار دارد، ضربه می زند، نیروهای متعصب و ارتجاعی را تقویت می کند و بهانه ای بدست حاکمان ایران برای تشدید ترور علیه مردم و اپوزیسیون مترقی ایران می دهد.

اپوزیسیون دمکراتیک ایران با صراحت کامل اعلام می کند که رژیم حاکم نماینده مشروع مردم ایران نیست و از این رو هیچ گونه تعهدی در مقابل قراردادهای و معاهده های منعقد شده با این رژیم ندارد.

اپوزیسیون دمکراتیک ایران با تمام قوا علیه هرگونه دخالت بیگانه و تجاوز آمریکا و یا دول دیگر ایستادگی می کند. دمکراسی و آزادی در ایران تنها بدست توده های مردم و با تکیه بر نیروی خود تحقق میابد. مردم ایران در مبارزه خود برای آزادی، دمکراسی و عدالت اجتماعی نیازی به کمک کسانی که جهان را با جنگ، تهدید، زور و غارت به پرتگاه سقوط سوق داده اند، ندارد.

مردم ایران و اپوزیسیون دمکرات او افکار عمومی جهان، نیروهای دمکراتیک و جنبش صلح را به

رسانند. اتحادیه اروپا باید همانطور که شما گفتید در ابتدا در باره برنامه اتمی ایران از راه های دیپلماسی وارد شود و ایران را متقاعد سازد که دست از غنی سازی اورانیوم بردارد و اگر جمهوری اسلامی پذیرفت که شما هم همین انتظار را دارید آزمون شما وارد عمل شده و با حمله نظامی فاجعه دیگری بار آورید. شما تمام تلاشتان این است که اگر شد با اتحادیه اروپا واگر نه بی اتحادیه اروپا جنگ را گسترش دهید. زیرا که صنعت تسلیحاتی شما در آمریکا به این جنگ ها احتیاج دارد و طبیعتاً این جنگ ها پایانی نخواهد داشت. شما واقعا اعتقاد دارید که می توانید مردم اروپا را چون مردم کشور خودتان شستشوی مغزی دهید و به آنها بقبولانید که جنگ، صلح است، استثمار، آزادیست و دیکتاتوری و کنترل داخلی و خارجی، دمکراسی است. شما واقعا فکر می کنید ما اروپائی ها باور داریم که شما نماینده خدا هستید و از جانب او به این جنگ ها مبادرت می ورزید؟ اما شاید برای شما مهم نیست که مردم چه می گویند بلکه تنها نظر دولتمردان اروپا برایتان مهم است. شما تنها به سرمایه فکر می کنید. شما میخواهید قدرت رهبریتان را تا کهکشانش گسترش دهید آنها تنها به نفع سرمایه و همچنان که پدرتان گفت برای امنیت شیوه زندگی آمریکائی و تجارت "آزاد" جهانی. جنگ هم بخشی از این استراتژی جهانی سازی نولیبرالی با برنامه لیبرالیزه نمودن و خصوصی سازی و از هم مهمتر منفعت طلبی است. مک دونالد میتواند همبرگرش را و کوکاکولا آب شکرش را بفروشد برساند چون ارتش و نیروی هوایی و دریائی و ... پشت این کنسرن ها قرار دارند. جهانی سازی و جنگ با هم عجینند. »

پس از پایان سخنان خانم « ماریا میز » کریست پاولسون خواننده مترقی آلمانی قطعاتی اجرا نمود. سخنران بعدی داوه کارسون سرباز آمریکائی که از رفتن جنگ ترمود نموده بود در باره روحیه صلح طلب مردم آمریکا و جنایت های بوش در عراق اشاره نمود و گفت بوش نماینده واقعی مردم آمریکا نیست. و خواهان خروج ارتش آمریکا از عراق شد. سخنران سوم بهروز اسدی بعنوان نماینده همایش دمکراتیک ایرانیان ماینز - ویسبادن چنین به سخنرانی ادامه داد: « به نمایندگی از طرف اپوزیسیون دمکرات ایران به شرکت کنندگان در اکسیون های اعتراضی علیه سیاست آمریکا که امروز در شهر ماینز و این روزها در دیگر شهرهای اروپا به هنگام سفر رئیس جمهور آمریکا انجام می گیرند، درود می فرستم. اعتراض علیه سیاست ابر قدرت آمریکا که ما امروز شاهد فاجعه آن هستیم، برای اپوزیسیون ایران وظیفه ای بس مهم است. چرا که مدت چندین ماه است جورج بوش ایران را آشکارا با جنگ و تجاوز تهدید می کند. و او